

John Scalzi

SON İMPARATOKS

BAĞLILIK SERİSİ 3

Çeviren

Sevda Deniz Karali

Başkalarının yediği boklardan usanmış kadınlara

GİRİŞ

Ne komiktir ki temsili Son Dükü Ghreni Nohamapetan, karadan havaya atılan o füzeyi hava aracına çarpmadan bir saniye önce *gördü* aslında.

O sırada, şimdi düşününce aslında işinde pek de iyi olmadığı anlaşılan Savunma Bakanı Blaine Turnin'le, mevcut iç savaşta dükün tarafına geçmeye söz vermiş bir isyancı grupla yapmak üzere oldukları gizli buluşma hakkında konuşuyordu. Ghreni, Turnin'e bir şey söylemek üzere döndüğünde göz ucuyla bir ışık patlaması görmüş, bakışlarını hava aracının kalın kapı penceresine çevirmiş ve karadan havaya atılan söz konusu füzenin burada an-sızın bütün görüntüyü kapladığını fark etmişti.

Bu sanırım bir füze, demek istemişti aslında Ghreni o anda ama yalnızca “bu” diyebilmiş, açıkçası o kısacık kelimenin de yalnızca ilk sesini çıkarabilmişti, derken füze

hava aracına çarpmıştı ve doğrusunu isterseniz her şey tamamen boka sarmıştı.

Ardından gelen o bir saniyede, hava aracı kendi eksenini etrafında birkaç kere döner ve emniyet kemeri bağlı olmayan Blaine Turnin'i hava aracının yolcu kamarasının yüzeyinde sekip duran şaşkın ve etten bir pinball topuna çevirirken, temsili Son Dükü Ghreni Nohamapetan'ın kafasında eşzamanlı olarak birkaç düşünce belirdi; kafasında adım adım şekillenen düşünceler gibi değil de ansızın var olan, tam ve birbirine geçmiş düşüncelerdi bunlar. Sanki Ghreni'nin yüksek bilişsel işlevleri tüm yükü bir anda boşaltıp Ghreni sonra halleder diye düşünmüştü, sonrası varsa tabii, ki Blaine Turnin'in boynunun rahatsız edici şekilde esnemesine bakılırsa sonra diye bir şey olması pek de mümkün değilmiş gibi duruyordu.

Belki de bu düşünceleri yüzdeler şeklinde, Ghreni'nin farkındalık sahnesinde kapladıkları alan bakımından tanımlamak daha iyi olacaktır.

Öncelikle *Sıçayım siktir siktir sıçtıkt siktir sıçayım siktir siktiğimin sikini tuttuk siktir sıçtıkt hay sikeyim lanet olsun* geliyordu ve bu, Ghreni'nin farkındalık yüzdesinin yaklaşık 89'unu kaplıyordu, hava aracı hem dönmeye hem de irtifa kaybetmeye başladığından bu anlaşılabilir bir şeydi.

Buna pek de yakın olmayan ikinci sırada, belki yüzde 5 oranında, şu vardı: *İsyancılar nereden biliyordu ki, bu toplantıyı daha bir saat öncesine kadar ayarlamamıştık, ayrıca ben bile bu araçta olacağımı bilmiyordum, ayrıca siktiğimin füzesavar önlemleri nerede kaldı, koca bir gezegenin başkanıyım resmen, ayrıca devam eden bir iç savaş var sonuçta, güvenlik çalışanlarımın biraz daha dikkatli olması gerekmiyor muydu?* Açıkçası bu düşünceyi o anda incelemek bir hayli zor olacaktı, o yüzden Ghreni'nin beyni bunu cevapsız bırakmaya karar verdi.

Üçüncü sıradaki, Ghreni'nin bilişsel farkındalığının belki yüzde 4 buçüğünü kaplayan düşünceyse *Muhtemelen yeni bir savunma bakanı bulmam gerekecek* olmuştu. Blaine Turnin'in bedeni şimdi yalnızca "tam bir pretzel" diye tanımlanabilecek bir şekil almış olduğundan bu düşünce muhtemelen doğrudu ve üzerine daha fazla düşünülmesini gerektirmiyordu.

Bu da geriye dördüncü düşünceyi bırakıyordu. Her ne kadar Ghreni'nin farkındalığının ve bilişsel gücünün geriye kalan azıcık bir kısmını kaplasa da bu, Ghreni'nin daha önce de, hatta sık sık aklına gelen bir düşünceydi – hatta o kadar sıklıkla düşünmüştü ki insan bu düşüncenin Ghreni Nohamapetan'ı şekillendirdiğini, bugün olduğu adam hâline gelmesine sebep olduğunu savunabilirdi ki bu adam da tam olarak yerçekimi ve merkezkaç kuvvetlerine şiddetle esir düşmüş bir adamdı. Bu düşünce işte suydü:

Neden ben?

Hakikaten de, neden Ghreni Nohamapetan? Onu hayatındaki bu âna, hem kelimenin gerçek *hem de* varoluşsal anlamıyla döne döne kontrolden çıktığı, şimdi çok büyük ihtimalle eski denmesi gereken, savunma bakanının ceset olduğu neredeyse kesin bedeni üzerine kusmamaya çalıştığı bu âna getiren olaylar zinciri neydi?

Bu, bağlantılı birçok cevabı olan çok boyutlu bir soruydu.

- a) Doğmuştu;
- b) Bağlılık'ı, yani bin yıldır var olan yıldız sistemleri imparatorluğunu yönetme hırslı olan soylu bir aileye doğmuştu hem de;
- c) Üstelik Bağlılık, Akım'la birbirine bağlanıyordu, gerçi bu Ghreni'nin anlamadığı bir olaydı ama Akım,

- Bağlılık'ın yıldız sistemleri arasındaki süper hızlı bir yol görevi görüyordu;
- d) Bütün bunlar da, neredeyse bütün Akım nehirlerinin eninde sonunda çıktığı sistem olan Kavşak'ta bulunan imparatoroks tarafından vergilendiriliyor ve kontrol ediliyordu;
 - e) Tabii bu, Akım'da, yakın gelecekte yaşanacak büyük değişimlerden önceydi, bu değişimden sonra neredeyse bütün nehirler Son'dan geçecekti, Son ise şu an için Bağlılık'ın en az ulaşılabilir sistemiydi;
 - f) Bu yüzden de Ghreni'nin kız kardeşi Nadashe, Son'da bir Nohamapetan'ın hükümdar dükü tahtından etmesini istemişti ama imparatorluk tahtının vârisi Rennered Wu'yla evlenmeye çalışmakla uğraştığından bunu kendisi yapamamıştı, ayrıca Ghreni'nin erkek kardeşi Amit de Nohamapetan Hanedanlığı'nın işlerini yürütüyordu;
 - g) Yani, neyse, bu işi Ghreni'nin yapması gerekmişti;
 - h) Bu yüzden Ghreni, Son'a gitmiş, halkın gözünde önceki dükle ittifak kurmuş gibi gösterse de gizli kışkırtmalarla bir iç savaş çıkmasını sağlamıştı;
 - i) Ardından dükü suikasta kurban etmiş, suçu da sadece bir imparatorluk vergi tahsildarı sandığı Claremont Kontu'nun üzerine yıkmıştı;
 - j) Böylece temsili dük konumuna gelmiş, iç savaşı bitirmeye söz vermişti; bunu da kesinlikle yapabiliirdi çünkü sonuçta isyancılara yatırım yapan kendisiydi;
 - k) Ama Claremont Kontu'nun aynı zamanda, yaptığı araştırmalarla Akım nehirlerinin değişmediğini, çöktüğünü gösteren bir Akım fizikçisi olduğu ortaya çıkmıştı;
 - l) Bu da Son Sistemi'nden dışarı giden, Son'la Kavşak arasındaki tek Akım nehri çöktüğünde doğrulanmıştı.

- m) Bunun ardından kont, pragmatik davranmak adına, Ghreni'yle güçlerini birleştirmeyi, hem Akım'ın hem de varlığı için Akım'a muhtaç olan Bağlılık'ın çöküşünün getireceği ani izolasyona karşı hazırlık yapmayı teklif etmişti;
- n) Ghreni'ye kontun bu teklifini kabul etmemiști çünkü, yaaaaaani, *sebepleri vardı işte*, onun yerine kontu kaçırmıştı;
- o) Bu durum da kontun kızı ve vârisi, ayrıca ne talihsizliktir ki aynı zamanda eski İmparatorluk Uzay Kuvvetleri subayı olan, birçok müttefiki bulunan ve babasının Akım araştırmasının tüm ayrıntılarını bilen Vrenna Claremont'u bir hayli sınırlendirmişti;
- p) Kadın sonra bütün ayrıntıları *herkese* anlatmıştı;
- q) Herkes de yeni temsili dükün bu "Akım çöküşü" şeysiyle ilgili kendilerini haberdar etmemesine sınırlenmişti;
- r) Böylece *yeni* bir iç savaş çıkmıştı;
- s) *Ghreni'ye* karşı;
- t) Ve *yeni* isyancılar girmişti oyuna;
- u) Adamın lanet hava aracına füze falan fırlatıyorlardı.

Ghreni'yi savunmak gerekirse, doğmayı o istememiști. Ama bu, Ghreni'nin hava aracı Son'un başkenti Sonkent'in sokaklarının yüzeyine çakılıp birkaç kere yuvarlanır, sonra da tamamen dururken son derece yetersiz bir teselli olmuştu tabii.

Bu yere çakılma boyunca gözleri kapalı olan Ghreni, onları açtığında hava aracının dik bir pozisyonda durduğunu gördü. Blaine Turnin'in bedeni tam karşısındaki koltukta, sanki son otuz saniye boyunca bir marakasın içindeki parçaların insan versiyonuna dönmemiş gibi ses-

siz, derli toplu ve huzurlu duruyordu. Turnin'in, boynundaki kemikler fazla pişmiş makarnayla değiştirilmiş gibi duran bir açıyla kıvrılmış kafası, adamın aslında ufak, insanı canlandıran bir şekerleme yapmadığını öne sürer nitelikteydi yalnızca.

On saniye sonra Ghreni'nin paramparça olmuş hava aracının kapıları zorla açıldı ve koruma ekibi *–onların hava araçları hedef alınmamıştı bile anlaşılan hasiktir ne oluyor burada*, diye haykırdı Ghreni'nin beyni ona– adamı emniyet kemerinden kurtarıp araçtan dışarı sürükledi, ardından dük sarayına çıkan direkt bir kestirme yoldan gidecek ikinci bir araca apar topar bindirdi. Ghreni'nin bu mahvolmuş araca dair gördüğü son şey, Turnin'in bedeninin yere yığılışı ve insandan müteşekkil bir halı gibi öylece kalıştıydı.

“Başka hiçbir aracın hedef alınmamış olması şüpheli bir durum değil mi sence de?” dedi Ghreni, daha sonra, sarayının çok derinlerindeki, saldırılara haftalarca hatta muhtemelen aylarca dayanmak üzere tasarlanmış yer altı kanadındaki emniyetli bir odada bir aşağı bir yukarı yürürken. “Bütün hava araçları aynıydı. Bir uçuş planı da oluşturmamıştık. Gökyüzünde olacağımızı kimse bilmiyordu. Yine de, *bam*, füze tek bir araca çarptı, o da benimkiydi. Koruma ekibime sızıldığını varsaymak zorundayım. Çevremde hainler olduğunu varsaymak zorundayım.”

Jamies, yani Claremont Kontu koltuğunda iç çekti, okuduğu kitabı kenara bıraktı ve gözlerini ovuşturdu. “İçinde bulunduğun bu zor duruma gösterecek sempati-min biraz sınırlı olduğunun farkındasın, değil mi?” diye sordu Ghreni'ye.

Ghreni volta atmaya bıraktı ve bu karanlık komplo teorilerini kiminle paylaştığını hatırladı. “Artık kime inanaçağımı bilmiyorum sadece,” dedi.

“Muhtemelen ben değilimdir o,” diye önerdi Jamies.

“Ama *haksız* mıyım?” diye ısrar etti Ghreni. “Korumalarımın arasında bir hain varmış gibi gözüküyor mu?”

Jamies bir an için kitabına özlemle baktı; Ghreni de bu bakışı takip edince *Monte Cristo Kontu* isimli, biraz yıpranmış, sert kapaklı bir kitap gördü. Bunun bir tarihi biyografi olduğunu varsaydı ve bir an için Monte Cristo'nun hangi sistemden olduğunu merak etti. Ardından tekrar kontu baktı.

“Hayır, muhtemelen *haksız* değilsin,” dedi Jamies nihayet. “Muhtemelen bir hain vardır. En az bir tane. Muhtemelen daha çok.”

“Ama *neden*?”

“Şöyle, ki bu sadece bir hipotez ama, sanırım suikast yoluyla düklüğü elde etmiş, vatandaşlarına medeniyetin yaklaşmakta olan çöküşü hakkında yalan söylemiş bir beceriksiz olmanla alakası olabilir, ayrıca bu çöküş için de şu âna kadar herhangi anlamlı bir hazırlıkta bulunmuş değilsin.”

“Düke suikast düzenlediğimi senden başka kimse bilmiyor ki,” dedi Ghreni.

“Tamam, o zaman ‘vatandaşlarına medeniyetin yaklaşmakta olan çöküşü hakkında yalan söylemiş bir beceriksiz’ vesaire kalıyor geriye.”

“Beceriksiz olduğumu mu düşünüyorsun gerçekten?”

Kont, devam etmeden önce bir an için Ghreni'ye baktı. “Neden beni görmeye geliyorsun, Ghreni?” diye sordu.

“Ne demek istiyorsun?”

“Neden beni görmeye geliyorsun demek istiyorum. Tutsağınım ben senin, ayrıca siyasi bir yüküm. Beni tutsak alıp ortadan yok etmen, şu an bu iç savaşla uğraşıyor olmanın birincil sebeplerinden biri. Biraz aklın olsaydı... eh, biraz aklın olsaydı zaten yaptığın *hiçbir şeyi* yapmazdın.

Ama ben konusunu ele alacak olursak, *şimdi*, biraz aklın olsaydı benden uzak durur, huzur içinde çürümeme izin verirdin. Onun yerine birkaç günde bir gelip beni ziyaret ediyorsun.”

“Yardım teklif etmiştin bana, bir zamanlar yani,” diye hatırlattı Ghreni.

“Bu, yapılacak en iyi hamlenin beni bir çukura tıkmak olduğuna karar vermenden önceydi,” diye çıkıştı Jamies. “Senin yaptığın bir suikast için beni suçlamaya devam etmeni, bu suikastı kullanıp seçilmiş vârisimi haklarından mahrum etmeni saymıyorum bile. Bir işe yaradı mı bu arada? Sence Vrenna’yı unvanlarından da topraklarından da mahrum bırakınca yavaşlatabildin mi biraz?”

“Kızını hiç anlamıyorum.”

“Nasıl yani?”

Ghreni, Kont Claremont’a doğru işaret etti. “Sen bir biliminsanısın. Yani... isyancı kumaşı yok ki sende.”

“Yoktu, evet,” diye onayladı kont, “sen beni isyancı yapiverene kadar tabii. Vrenna’ya gelince, annesini tanımadın hiç. Tanımış olsaydın onu da daha iyi anlardın. Gerçi bir şey de fark etmiyor, sonuçta tıpkı benim gibi onu da *sen* bir isyancı yaptın, bayağı da etkili bir isyancı hem de.”

“Buna katıldığımdan emin değilim.”

“Tabii, haklısın, ancak son derece *etkisiz* bir isyancı lideri güvenlik ekibine sızmayı, içeri bir hain yerleştirmeyi, gizli seyahat planlarını çalıp başkasının değil, doğrudan senin hava aracına bir füze yollamayı başarabilir. Affeder-sin, biraz kafam karışmış.” Kont kitabına doğru uzandı.

“Konuşacak birine ihtiyacım var,” dedi Ghreni birden. Jamies (temsili) düke doğru baktı. “Efendim?”

“Neden sürekli seni ziyarete geldiğimi sordun ya,” dedi Ghreni. “Konuşacak birine ihtiyacım var çünkü.”

“Konusabileceğin kocaman bir hükümet organı var emrinde,” diye hatırlattı Jamies.

“İçinde hainler olan bir organ.”

“Tam olarak senin safında olmadığımı hatırlatmak isterim.”

“Değilsin ama” –Ghreni odayı işaret etti– “bir yere gittiğin yok sonuçta.”

Kont, bir tutsak olduğunun hatırlatılmasına en iyi nasıl cevap vereceğini düşünüyormuş gibi yeniden duraksadı, ardından kitabını eline aldı. “Belki de bir terapisteye görünmem gerekiyordur.”

“Terapisteye falan ihtiyacım yok.”

“Senin yerinde olsam bir başkasına daha danışardım bu konuda.”

“Bu önerini dikkate alacağım.”

“Hiç değilse *arkadaşların* yok mu, Ghreni? Sahte bile olsalar?”

Ghreni, sahte arkadaş tabirine çıkışmak üzere ağzını açtı, ardından durdu.

Jamies, kitabı elinde açık hâlde Ghreni’yi dikkatle inceledi. “Yapma ama, gaspçı düküm benim,” dedi adam. “Dükün danışmanı olduğun günlerde etrafın kalabalıklarla çevrili görürdüm seni hep. Yalakalarla, dalkavuklarla dolu koca bir grup. Aralarından en iyileriyle birbirinize yalaka-lık, dalkavukluk edebilirsiniz bence, ne de olsa artık dük olduğuna göre asalaklarını da kendin seçebilirsiniz.”

“Arkadaşlarım var benim,” diye savundu Ghreni.

“Kesinlikle.” Kont kitabını havaya kaldırdı. “O zaman belki de gidip onları darlasan daha iyi olur.”

“Benden istediğin bir şey yok senin.”

Bunun üzerine adamın tek kaşı havaya kalktı. “Aslına bakarsan düklükten istifa edip evime dönmeme izin vermeni istiyorum.”

“O anlamda demedim.”

“Anlıyorum,” dedi Jamies soğuk soğuk. “Yalnızca çıkarımının yanlış olduğunu belirtiyorum. Ama, evet. Düklüğü açısından düşünürsek senden istediğim bir şey yok.”

Ghreni ellerini iki yana açtı. “Bu da seninle konuşabileceğim anlamına geliyor.”

“Ben oyumu hâlâ terapistten yana kullanıyorum.”

“Bana yine de yardım edebilirsin,” dedi Ghreni. “Akım’la olacaklar konusunda hazırlık yapmama yardım et.”

“Tutsağın olduğum, kızıma karşı bir iç savaşın içinde olduğun ve fırsatı çıksa onu öldüreceğin gerçeğine rağmen mi?”

“O da *beni* öldürmeye çalıştı.”

“Bir iç savaş ‘o başlattı’ya indirgemem bana pek de güven vermiyor açıkçası,” dedi Jamies. “Ayrıca artık çok geç zaten. Sana yardım edebileceğim zaman aylar önceydi, dükü öldürmüş ve beni de bunun için suçlamış olmana rağmen sana yardım teklif ettiğim zaman. O durumla uğraşmak pek hoş olmazdı belki ama bir şekilde yönlendirilebilirdi. Bu iç savaş artık ne senin ne de benim yönlendirebileceğim bir şey. Düşmanın olmaya meyilli birçok insanı kızdırdın sen, dostun olmaya meyledebilecek birçok insanı da. Şimdi beni salıversen, ben de sana yardım etmeye niyetli olsam bile bunca zaman sonra herkes bu işe zorlandığımı düşünecektir mutlaka. Kaldı ki Vrenna bana inansa ve saf değiştirse bile –ki *değiştirmezdi* bu arada– diğerleri onsuz sürdürürdü savaşı.”

“Ne öneriyorsun yani?”

“İstifa edip beni de bırakmandan daha önce bahsetmiştim sanırım.”

“Onun dışında.”

“Kaçış planın ve sahte kılığın üzerinde çalışmanı öneriyorum,” dedi Jamies. “Çünkü dük olarak kalan zama-

nının son derece kısa ve şiddet dolu olacağını düşünüyorum. Etrafında şimdiden hainler var zaten. Hızla birkaç da dost edinemezsen işin biter.” Kont nihayet kitabına döndü.

“Son kez söylüyorum, Majesteleri, İmparatorluk Uzay Kuvvetleri yerel bir anlaşmazlığa dahil olmayacak,” dedi Sör Ontain Mount, Ghreni’ye, (temsili) dük imparatorluk bürokratını tam da istediği İmparatorluk Uzay Kuvvetleri’yle birlikte kaldığı uzay istasyonundan yanına çağdıktan sonra. Mount ve Ghreni, (temsili) dükün ofisinde çay içiyorlardı. Ofis neredeyse tamamen önceki dük nasıl kullanıyorduyorsa o şekilde duruyordu çünkü Ghreni henüz askeri teçhizatı çıkarmakla uğraşmamıştı. “Mevcut imparatorluk politikalarının, uzay kuvvetlerinin kesinlikle yalnızca yıldızlar arası ticaret ve imparatorluk seviyesinde kararlaştırılan girişimler için kullanılması gerektiğini belirttiğini size hatırlatmama gerek yok sanırım. İmparatorluk seviyesi de doğrudan imparatorluk bahsediyor.”

“Yıldızlararası ticaret mi var sanki?” dedi Ghreni. “İmparatorluk herhangi bir girişimden haberdar etmek de mümkün değil. Uzay kuvvetleri boş boş duruyor resmen.”

“Sisteme gelen Akım nehirleri şu an için çalışıyor, bu da dıştan gelen ticaretin sürdüğü anlamına geliyor, ayrıca imparatorluk da hâlâ emir gönderebilir,” dedi Mount sakin sakin. “Son sözünüze yönelik de şunu belirtmek isterim, efendim, İmparatorluk Uzay Kuvvetleri birazcık *egzersiz* olsun diye yerel anlaşmazlıklara dahil olmaz. Ayrıca Son Dükü gömleğini temsili bir sıfatla giymenizi onayladığımda, gezegendeki iç savaşı bastıracağınız fikriyle yapmıştım bunu.”

“Bastırdım zaten!”

“Yaklaşık üç haftalığına,” dedi Mount hesaplar gibi. “Bir

iç savaşın sonu değil de iki mücadele arasındaki mola gibi bir şey oldu desek yeri.” Adam çayından bir yudum aldı.

Ghreni dişlerini gıcırdattı, Mount’un görünmeye çalıştığı kadar kalın kafalı olmadığını biliyordu çünkü; imparatorluk bürokratu, mevcut iç savaştaki oyuncuların tamamen bambaşka olduğunun ve bambaşka amaçları bulunduğu gayet farkındaydı. Ama Ghreni’ye yardım zahmetine girip de kıymetli uzay kuvvetlerine çamur buluşturmasını istemiyordu. Bu Mount’un, pek de inceden olmamakla birlikte, *Kendini bu derde kendin soktun, kendin çıkar, deme* şekliydi.

“Cephaneliklerinizden birazını ödünç almama izin verin bari,” dedi Ghreni. “En azından şu an *yatan* malzemeleri.”

“Ödünç’ mü?” Mount, saygıda kusur etmemeye çalışarak çayına doğru hafif kıkırdadı. “Sevgili dükküm, kurşunlar ve füzeler *ödünç* alınmaz. Bir kere kullanıldılar mı harcanmış olurlar çünkü.”

“İhtiyaç duyduğum kadarını satın almaktan memnuniyet duyarım.”

“Ta kaç ay önce şu korsanlardan kurtardığınız silah yüküne ne oldu?” diye sordu Mount. “Hani önceki düke gelmesi gereken ama yolu kesilen yük? Anladığım kadarıyla korsanların kallesiz kollarından kurtarmıştınız kargoyu?”

Ghreni dişlerini bir miktar daha gıcırdattı; Mount’un bu sorunun da cevabını bildiğinin farkındaydı, ayrıca bürokratin iğneleyici ses yinelemelerine de ayrıca sinir olmuştu. “O kargonun bir kısmı bir saldırıda mahvolmuştu. Kalanın çoğu da mevcut isyancılar tarafından çalındı.”

“Talihsizlik olmuş. Bayağı lanetli bir kargoymuş anlaşılan.”

“Kesinlikle,” dedi Ghreni ve adama patlamamak için kendi çayından bir yudum aldı.

“Sizi gökyüzünden düşüren füzenin de o kargodan olması çok mümkün, Majesteleri.”

“Bu düşünce benim de aklıma gelmişti.”

“Ne ironik ama.” Mount çayını bir kenara bıraktı. “Sizden önceki dükün iç savaşı bitirememesi, sizin de bu yüzden ona ait bazı dertleri üstlenmek zorunda kalmanız, hatta belki de üzerine yenilerini eklemeniz büyük talihsizlik. Ama kendisi için geçerli olan şey sizin için de geçerli. İmparatorluk Uzay Kuvvetleri bu tartışmada tarafsız kalmalı. Anlayacağınızdan eminim.”

(Temsili) dükün ofis kapısı açıldı ve bir asistan elinde bir tabletle içeri girip bunu Ghreni’ye uzattı. “Yüksek öncelikli bir mesaj, Majesteleri,” dedi kadın. “Şifreli. Yalnızca size özel. Alındığı anda derhal okunması gerekiyor.”

“Ciddi bir şey mi?” diye sordu Mount.

Ghreni mesajın herkesin görebildiği başlığına baktı. “Aile işleri,” dedi Mount’a. “Lütfen bana bir dakika izin verin.”

“Elbette.” Mount çayına uzandı.

Ghreni biyometrik bilgilerini doğrulayınca kız kardeşi Nadashe’den metin formatında bir mesaj açıldı.

Ghreni–

Bunu okuyorsan benim tarafımda işler pek iyi gitmemiş demektir. Bu mesaj önceden yazılmış olduğundan yaşananların ne olduğunu sana söyleyemeyeceğim. Ama her ne olmuşsa olsun, yedek bir planı uygulamaya koydum demektir.

Plan şu: Sana Rachela’nın Kehanetleri adında bir asker taşıma aracı gönderiyorum. Tam teçhizatlı ve 10.000 İmparatorluk Uzay Kuvvetleri askeri taşıyor. Komutan ve yönetici ekibin çoğu bizim, bizim olmayanlar da yolculuktan sağ çıkamayacaktır muhtemelen. Bu mesajın üzerinden çok geçmeden varmış olur.

Son'daki ufak iç savaşı hâlâ bitirmediyse Rachel a ortalığı temizlemene yardımcı olacaktır. Rachel a varana kadar Son Dükü olsan iyi olur tabii ama olmasan bile Rachel a'nın işi bittiğinde olmuş olacaksın.

Ondan sonra Rachel a komutanı, mevcut hakimiyet yapısı buna izin verse de vermese de oradaki İmparatorluk Uzay Kuvvetleri'nin başına geçecek. Sonra ikiniz Akım sıklıklarının kontrolünü ele geçirip oraya ulaşmamızı bekleyeceksiniz, ki öyle ya da böyle ulaşacağız.

Yapacak çok işin var, kardeşim. Hallet hepsini. Ve sakın sıçıp batırayım deme.

Yakında görüşürüz,
Nadashe

Ghreni nota bakarak gülümsedi, e-postayı sildi, tablete format attı ve ardından da cihazı çökertti, sonuçta fazla tedbir göz çıkarmaz.

“Haberler iyi mi?”

“Efendim?” dedi Ghreni, Mount'a, artık çalışmayan tableti masanın üzerine koyarken.

“Gülümsüyordunuz da,” dedi Mount. “Evden güzel haberler mi geldi diye soruyordum.”

“Öyle de denebilir.”

“Güzel,” dedi Mount. “Biraz güzel habere ihtiyacınız var doğrusu, bunu söylememde bir sakınca yoksa şayet.” Çayından bir yudum aldı.

Ghreni, Rachel a buraya vardığında Sör Ontain Mount'un nasıl da ölü bir adam olacağını düşünüp gülümsedi.

Ve o bunu yaparken kafasının içinden birçok düşünce geçti ama bu sefer bir anda var olmaktan ziyade sırayla geliyorlardı. Bu düşünceler şunlardı:

*Hasiktir, kurtuldum; ardından
Rachela buraya bir an evvel gelse iyi olur; sonra
Nasil oldu da Nadashe'nin işleri yolunda gitmedi ki acaba?
Ve son olarak,
Zaten oralarda ne boklar dönüyor ki acaba?*

BİRİNCİ KISIM

BİRİNCİ BÖLÜM

“Yaşananlar hakkında açık olalım bir kere,” dedi Deran Wu. “Bildiğimiz medeniyetin sonu gelmiş durumda. Ve bu durum bizim işleri bayağı açacak.”

Deran Wu, Birlik Evi binasının en üst katında, Wu Hanedanlığı yönetici kurulunun kullanımı için ayrılmış olan büyük konferans salonundaki devasa masanın başında durmuş, bu açılış repliğini atmıştı ve Wu Hanedanlığı yönetim kurulundaki herkes, adam yüzlerine karşı güçlü bir osuruk salmış gibi Deran’a bakmıştı.

Hadi ama, diye düşünmüştü Deran, harika bir açılış repliği idi bu.

Deran, bu repliğinin başarısızlığından duyduğu hoşnutsuzluğu belli etmedi. Etmesine gerek de yoktu zaten. Wu Hanedanlığı’ndaki kariyeri süresince ilk defa hanedanlığın yönetim kurulu üyelerinin –ki hepsi de farklı

yakınlık derecelerinden kuzeni oluyordu– onun hakkında, planları hakkında ya da hazırcevap lafları hakkında ne düşündüğünü önemsemiyordu. Bunun sebebi, Deran'ın şu an Wu Hanedanlığı genel müdürü olmasıydı.

Sadece genel müdür de sayılmazdı aslında. Bu rol daha önceleri yöneticiler kurulunun müsamahasına bağlı bir roldü yalnızca, ki bu yöneticilerin de *herhangi bir şey* hakkındaki fikirleri, son derece de cömert bir şekilde, fevri olarak tanımlanabilirdi ancak. Deran Wu'nun genel müdürlüğü ise kurulun reddinden muafı çünkü Jasin Wu, yani önceki genel müdür, imparatora karşı darbe girişiminde bulunmuştu. İmparator da son derece mantıklı bir şekilde hanedanlığın bütün yönetim kuruluna karşı bir şüphe duymaya başlamıştı.

En azından bahane buydu yani.

İşin aslı, Deran Wu, söz konusu darbe hakkında sahip olduğu bütün bilgileri vermesi karşılığında genel müdürlüğüne kurulun karışmamasını bir şart olarak koşmuştu. Aslında diğer büyük ticari hanedanlıklardan birinin genel müdürlerinden tekinin suikastı ve imparatorun en yakın arkadaşlarından biri ve söylentiye göre sevgilisinin suikast girişimine kadar ve bunlar da dahil olmak üzere, Deran Wu da bu darbenin etkin bir katılımcısı olmuştu. Ama imparator, vakti daraldığından ve tanımadığı dost yerine tanıdığı düşmanı tercih edeceğinden rıza göstermişti.

Ve buradaydık işte; yakın zamanda yaşanan talihsizliklerden sonraki ilk tam katılımlı Wu Hanedanlığı yöneticiler kurulu toplanmıştı ve daha önce genel müdürlük sırasında dahi olmayan Deran, kurulun hoşuna gitse de gitmese de şimdi işlerin başına geçmişti.

Deran, orada dururken bu durumun kurulun kesinlikle hoşuna gitmediğini fark etti. Bu da açılış cümlesinin neden böyle kötü karşılandığını açıklıyordu.

“Neden buradayız?” diye bir soru geldi yöneticilerin, yani Wu kuzenlerinin oturduğu upuzun masanın en sonlarından.

“Pardon?” dedi Deran, hangi kuzenin bunu söylediğini görebilmek için masanın sonuna doğru bakarak.

Wu Hanedanlığı silahlı kuvvetlerinin hafif silahlar bölümünü yürüten Tiegan Wu’ydu bu. “Neden buradayız?” dedim,” diye tekrar etti kadın. “Wu Hanedanlığı’nın diktatörüsün artık sonuçta. Bu da yönetim kurulu. Eski yönetim kurulu demeliyim ya da. Artık hiçbir gücü yok. Bizi buraya çağırmanın amacı neydi?”

“Böbürlenmek dışında yani,” dedi Nicholson Wu. O da otomatik güvenlik kavramları bölümünü yürütüyordu, kısaca silahlı robotları yani.

“Evet, böbürlenme kısmı benim aklıma da gelmişti,” dedi Tiegan, Deran’a bakarak.

“Kuzenlerim,” dedi Deran, güvence verdiğini umduğu bir hareketle. “Zor günlerden geçtiğimizi hatırlatmak istiyorum sizlere. Önceki genel müdürümüz Jasin, imparatoru tahttan indirmeye çalıştı. İmparatoru da yönetici kurulun bu darbe girişiminde parmağı olup olmadığından emin değil. Sizi benim kadar iyi tanımıyor çünkü.”

“Bunları götünden uydurduğunu biliyor mu peki?” diye sordu savaş gemileri yapımını yürüten Belmont Wu. Kendisi hiçbir zaman Deran’dan pek hazzetmemişti zaten.

“Hiç değilse benim güvenilir olduğumu biliyor,” diye cevap verdi Deran. Bunun karşılığında da Belmont’ten alaycı bir gülüş geldi.

Deran’ın hemen sağında oturan Proster Wu boğazını temizledi. Proster, odadaki en güçlü insan sayılırdı çünkü daha birçok şeyin yanı sıra, adam bir de bütün güvenlik bölümünün yöneticisiydi. Bu da tam anlamıyla en çok si-

laha onun sahip olduğu anlamına geliyordu. Geleneksel olarak, güvenlik bölümünün yöneticiliğini yapan Wular hiçbir zaman genel müdür olamıyorlardı. Olmalarına da gerek yoktu. Deyim yerindeyse tahtın ardındaki güç onlardı zaten. Proster boğazını temizlediğinde Deran da dahil herkes sesini kesip ona baktı.

“Deran,” dedi Proster, “birbirimizin zamanını çalmayalım, olur mu? Genel müdür oldun çünkü Jasin’e ihanet ettin, sonra da imparatorksa sana bu işi vermesi için şantaj yaptın. İmparatorks ayrıca *bizleri* de” –Proster başıyla kurula doğru işaret etti– “Wu Hanedanlığı için karar mekanizmasından çıkarmana izin verdi. İyi hamleydi doğrusu. Ama bütün bunları *bilmiyormuşuz* ya da o aptal darbe girişiminde senin de en az Jasin kadar suçlu olduğunun farkında değilmişiz gibi davranma. Zekâmıza hakaret etme yani. Makul bir istek mi bu senin için?”

“Makul,” dedi Deran bir an sonra.

Proster başını salladı, ardından masanın geri kalanına döndü. “Neden burada olduğumuza gelince, bunun cevabı son derece basit.” Deran’a işaret etti. “Yeni genel müdürümüz tamamen aptal değil. İmparatorks ona Wu Hanedanlığı’nın tam kontrolünü vermiş olsa bile bu ‘kontrol’ün aslında bir illüzyon olduğunun farkında. Bu odada kendisine ait bir seçmen kitlesi yok çünkü. Bu oda dışında da yeterince müttefiki yok. Ve doğru bir şekilde belirttiği üzere” –Proster yeniden tamamen Deran’a döndü– “insan medeniyetinin sonu yaklaşıyor. Bizlerin yola gelmesini bekleyecek vakti *yok*. Bariz olarak tasarladığı, gerçekleştirmek içinse işbirliğimize ihtiyaç duyduğu planlarını yürürlüğe koymak istiyorsa tabii. Haklı mıyım?”

Pek sayılmaz, diye düşündü Deran. Proster’ın sandığı kadar hazırlıksız değildi kesinlikle. Deran’ın elinde, Wu

Hanedanlığı'nda gerçek bir bölümün başına getirilecek olsalar gırtlak kesmeye ânında hazır olacak insanlardan bir liste vardı resmen, bunlar da genellikle diğer Wu kuzenleriydi tabii ki. Hatta olay o noktaya gelse Proster'in adı bile ilk kesilecekler listesinin başlarını çekerdi. Bu odada güvenliğin başına geçebilmek için anneannesini –ya da bir sürü anneaneyi diyelim, pintiliğe ne lüzum var– gırtlaklamayacak hiçbir Wu kuzeni yoktu, hele de şimdi genel müdürlük rolü uzun süreliğine kapılmışken.

Proster uzun süredir yöneticiydi; hırslı bir kuzenin ne kadar aç olabileceğini unutmuştu. Hatırlaması gerekirdi ama bunu. O da önceki güvenlik müdürü Finnu Wu'yu zorla koltuğundan indirmişti çünkü ve iyi de yapmıştı. Finnu tamamen başka bir sisteme geçmişti ki aşağılayıcı bir şekilde görevinden edilmesini her gün hatırlamak zorunda kalmasın. Deran, Proster'in yolsuzlukları ve hataları hakkında muhtemelen herkesten, hatta Proster'dan bile fazla şey biliyordu ve ilk gelen Wu kuzeniyle bu bilgileri paylaşmaktan da mutluluk duyardı.

Yani, hayır; Deran, Proster'ın varsaydığı gibi destekten ve müttetikten yoksun *sayılmazdı*. Daha doğrusu, Deran bunların ikisini de zaman içinde elde edebileceğinden emindi.

Ama zaman onun tarafında değildi. Proster bu konuda haklıydı işte.

Zaman artık kimsenin tarafında değildi.

O yüzden Deran başını salladı ve şöyle dedi: “Haklısın.”

“Hepimiz birbirimizi anladık o hâlde,” dedi Proster. “Güzel. O hâlde söyler misin bize, Deran, medeniyetin sonu Wu Hanedanlığı için neden iyi olacakmış?”

“Çok basit aslında,” dedi Deran. “Gemi yapımı da silahlı kuvvetler ve güvenlik de Wu Hanedanlığı'nın te-

kelinde. Akım nehirleri çökerken nelere ihtiyaç duyulacak?”

“Yemek,” dedi Tiegan Wu.

“Su,” dedi Nicholson.

“Tıbbi gereçler,” diye ekledi Belmont.

Deran sabırla bunları geçiştirdi. “Asıl noktayı kaçırıyorsunuz.”

“İnsanların açlıktan ölmesi değil mi asıl nokta?” diye sordu Tiegan.

Deran ona işaret etti. “Yaklaştın. Asıl nokta, insanların açlıktan ölmesi değil, açlıktan ölmekten *korkan* insanlar. Önümüzdeki birkaç yıl içerisinde Akım nehirleri çökecek. İnsanlar korkmaya başlayacak. Sonuçta bu imparatorluğa boşuna ‘Bağlılık’ denmedi. Bütün insan yerleşkeleri birbirine bağımlı olacak şekilde tasarlandı. Akım durağanken bu durum bir sorun teşkil etmiyordu. Ama dengeler değişmeye başladıkça Bağlılık’ın siyasi ve sosyal sistemleri de değişecek. Bu sistemlerin de desteklenmesi gerekecek.”

“Güvenlik güçleri ve silahlarla,” dedi Proster.

“Aynen öyle.”

“Güvenlik güçleri de korkmaya başlayana kadar tabii, herkes gibi onların da yiyecekleri tükenecek çünkü,” dedi Tiegan.

“Yani, aslına bakarsanız onu hallederiz,” dedi Nicholson yani “silahlı robotlu” kuzen.

“Asıl nokta şu ki huzursuzluk baş gösterecek,” dedi Deran. “Çok fazla huzursuzluk. Uzun süreli huzursuzluk.”

“Ve biz de kaostan para kazanmak istiyoruz,” dedi Tiegan.

“Kaosu olabildiğince uzun süreliğine engelleme fırsatı sunmak istiyoruz,” diye cevap verdi Deran. “Huzursuz-

luk başlayacak. Başladı bile. Kaçınılmaz çünkü. Ama ‘kaçınılmaz’ *yakın* demek değil illaki. Sistem hükümetlerine zaman kazandırabiliriz. Ya da daha doğrusu, onlar bizden zaman satın alabilir. Çünkü evet, bundan para kazanmak istiyoruz.”

“Para da varlığını sürdürdüğü sürece tabii,” dedi masanın en ucuna doğru oturan Lina Wu-Gertz. Lina yeniden satış bölümünü yürütüyordu. Bu bölüm, kullanılmış ya da planlanan sahibi teslimatı almamış uzay gemilerinin satışına bakıyordu. “Medeniyet sona erdiğinde paranın bir değeri olmayacak.”

“Medeniyet sona ermeyecek ki,” dedi Deran.

“Bir şey mi kaçırdım ben?” dedi Belmont. “Sen daha az önce orada durup medeniyetin sona erdiğini söylememiş miydin bize?”

“Bildığımız medeniyetin’ dedim ben.” Deran masaya uzanıp bir uzaktan kumanda aldı ve üzerindeki bir tuşa bastı. Arkasındaki duvar birden canlanıp yeşil ve mavi renkli bir gezegeni gösterdi.

“Son bu,” dedi Proster, görüntüyü inceleyerek.

“Medeniyet bu,” diye düzeltti Deran.

Bunun üzerine Proster kıkırdadı. “Son’a hiç gitmemişsin anlaşılın.”

“Son, medeniyetimizin hayatta kalacağı yer,” dedi Deran. “Bağlılık’ta insan hayatını kendi başına destekleyebilen bir gezegeni olan tek sistem orası. Ve imparatorusun biliminsanlarının bize anlattıklarına bakılırsa Kavşak’tan ulaşılabilir bir Akım nehri girişi kalacak son yer de burası. Medeniyet burada devam edecek.” Masanın sonlarında oturan Lina Wu-Gertz’e baktı. “Parasıyla birlikte tabii.”

“Medeniyet orada hayatta kalacak yani,” dedi Proster. “Oraya *varabildiği* sürece tabii.”